

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.34. Novi Episcopatus in Germania.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

fia S. Valentini ordinavit, atque Eccle-
 siasticas Cæremonias tanto Pietatis fer-
 vore peregit, ut multi Longobardorum
 Regem comitantium, cum Pontificem
 preces concipere audirent, ad lacrymas
 moverentur. Finita Missa Papa Regem
 invitavit ad prandium, quod tam opipa-
 rum exhibuit, ut Rex fateretur, nun-
 quam se lautius fuisse habitum. Die Lu-
 næ Rex Pontifici valedicens, eidem Agi-
 prandum Ducem Elusinum Nepotem
 suum & ex Proceribus tres alios dedit,
 qui eum ad urbes reddendas comita-
 rentur, & quod pactum erat, perficerent.
 Erant autem urbes Ameria, Horta, Po-
 lymartium, & Blera, quibus receptis Pa-
 pa Romam quasi triumphans reversus
 collecto populo egit Deo Gratias, Sup-
 plicatione solemnè ex Ecclesia Dominæ
 Nostræ ad Martyres, id est, *della Roton-
 da*, usque ad Basilicam S. Petri indicta.

§. XXXIV.

Novi Episcopatus in Germania.

Sanctus Bonifacius tunc in Germania
 agens, comperto, quod Gregorius
 Papa vita functus esset, & electus Za-
 charias, data epistola suam subjectionem
 professus est, & significavit, tres in Ger-
 mania Episcopales Cathedras fuisse ere-
 ctas, nempe Herbipoli in Franconia seu
 Francia Orientali, Buraburgi in Hassia,
 &

Sæcul. VIII.
 A. C. 742.

Sæcul. VIII.
A. C. 742.

Act. SS.
Ben. to. 3.
p. 699.

Coint. an.
742.

6. 2.

& Erfordia in Thuringia. Primus Episcopus Herbipolensis fuit S. Burchardus in Anglia natus, quem S. Bonifacius in Germaniam vocatum anno septingentesimo quadragesimo primo Episcopum ordinavit. Tenuit hanc Sedem annis novem, atque ejus memoria secundo Februarii in Ecclesia honoratur. Primus Episcopus Buraburgi fuit Vitta alio nomine Albuinus, id est, Albus. Urbs Buraburgensis olim haud procul Fridelaria sita hodie nulla est, & Erfordia nullum habuit Episcopum nisi primum nomine Adelarium. Itaque ex his tribus Ecclesiis sola Herbipolensis ætatem tulit. S. Bonifacius a Papa petebat, ut novos Episcopatus confirmaret, & sic in futura tempora cujuslibet Ecclesiæ limites definirerentur.

Tum S. Bonifacius in hac epistola subjungit: *Id quoque scire te velim, Carolomannum Francorum Ducem me rogasse; ut Concilium congregem in illa Regni parte, quæ sibi paret, promisitque mihi, se operam daturum, ut Disciplina Ecclesiastica restitatur. Quippe, ut seniores affirmant, jam plures quam cætoginta anni effluxerunt, ex quo Franci ultima celebrarunt Concilia, & Archiepiscopos habuerunt; jamque pleræque Sedes Episcopales Laicis avaris, vel Clericis libidinosis, vel publicis quæstoribus tanquam bona profana*

na traditæ sunt. Si hoc negotium Duce Sæcul. VIII.
 rogante mihi suscipiendum est, inprimis A. C. 742.
 litteras tuas & Canones in manibus habeam
 oportet. Deinde Papam consulit de diver-
 sis Disciplinæ Articulis in quinque Quæsti-
 ones principales divisus, & tandem de qui-
 busdam munusculis, quæ Pontifici mit-
 tit, mentionem facit. Si octoginta anni
 præteriti numerentur, in quibus Præla-
 torum in Francia regnasset ignavia, ad
 annum sexcentimum sexagesimum re-
 deundum foret, & tempora filiorum Clo-
 dovei II. qui inter Reges inertes primi
 habentur. Attamen ad universam Fran-
 ciam non extendenda esse rerum Eccle-
 siasticarum gnari existimant, quæ S. Bo-
 nifacius de cessatione Conciliorum & Ca-
 thedrarum Metropolitanarum vacantia
 dicit. Quippe S. Ansbertus Rothomagi
 anno 688. Concilium celebravit, & di-
 stincte novimus, quinam viri, S. Bonifa-
 cii hæc scribentis ætate, Sedes Rothoma-
 gensis, Turonensis, Senonensis, Lug-
 dunensis & quasdam alias Metropoliti-
 cas tenuerint. Sed potius credunt, has
 querelas accipi debere de solis duabus
 Provinciis Germanicis ultra Rhenum po-
 sitis, quæ Archiepiscopum non habuerant
 a temporibus Dagoberti, & S. Amandi
 Præsulis, secundi Episcopi Wormatien-
 sis, qui ambarum Provinciarum Metro-
 polita erat. id. an. 623.
n. 5. 627.
n. 10.

§. XXXV.